

RO

RO

RO

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE

Bruxelles, 22.7.2008
COM(2008) 481 final

**COMUNICARE A COMISIEI CĂTRE PARLAMENTUL EUROPEAN, CĂTRE
CONSILIU, CĂTRE COMITETUL ECONOMIC ȘI SOCIAL EUROPEAN ȘI CĂTRE
COMITETUL REGIUNILOR**

**A opta comunicare privind aplicarea articolelor 4 și 5 din Directiva 89/552/CEE
„Televiziune fără frontiere” modificată prin Decizia 97/36/CE, pentru perioada
2005-2006**

[SEC(2008) 2310]

1. INTRODUCERE

Prezenta comunicare este redactată în temeiul articolului 4 alineatul (3) din Directiva 89/552/CEE a Consiliului din 3 octombrie 1989 privind coordonarea anumitor acte cu putere de lege și acte administrative ale statelor membre cu privire la desfășurarea activităților de difuzare a programelor de televiziune¹, astfel cum a fost modificată prin Directiva 97/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 30 iunie 1997² (Directiva „Televiziune fără frontiere”, denumită în continuare „directiva”). Prin prezenta comunicare, Comisia raportează, pentru a opta oară de la adoptarea directivei, în legătură cu aplicarea articolelor 4 și 5, de data aceasta pentru perioada 2005-2006. Raportul se bazează pe situațiile statistice ale statelor membre privind atingerea proporțiilor menționate la articolele respective de către fiecare dintre programele de televiziune care intră în jurisdicția lor și prezintă avizul Comisiei privind aplicarea acestor dispoziții, inclusiv principalele concluzii care trebuie trase din rapoartele statelor membre.

Această acțiune de raportare bienală are două scopuri. În primul rând, comunicarea aduce situațiile statistice ale statelor membre în atenția celorlalte state membre, a Parlamentului European și a Consiliului, a Comitetului Economic și Social European și a Comitetului Regiunilor. În al doilea rând, ea urmărește să verifice dacă măsurile adoptate pentru promovarea producțiilor europene și independente s-au aplicat în mod corespunzător în statele membre.

Pentru prima dată, se prezintă și se evaluează pentru întreaga perioadă de raportare de referință (2005-2006)³ situațiile statistice ale celor zece state membre care au aderat la Uniunea Europeană (UE) la 1 mai 2004. În plus, trebuie menționat faptul că articolele 4 și 5 (în special cel dintâi) sunt aplicate cu succes într-un mediu al audiovizualului în schimbare: pentru prima dată, raportul unui stat membru⁴ include canale care transmit DVB-H (*Digital Video Broadcasting Handheld* – difuzare video digitală pentru terminale mobile).

Cele nouă documente de referință din documentul de lucru al Comisiei care însoțește comunicarea conțin informații suplimentare detaliate. Documentul de lucru include de asemenea date statistice furnizate pentru perioada de referință de către cele două noi state membre care au aderat la UE la 1 ianuarie 2007, Bulgaria și România⁵. Cu toate că aceste state membre nu au fost obligate să prezinte rapoarte pentru perioada de referință, ele au decis, în mod voluntar, să furnizeze situațiile statistice proprii.

---

¹ JO L 298, 17.10.1989.

² JO L 202, 30.7.1997.

³ În ultima comunicare (a șaptea) [COM(2006) 459 final], aceste 10 noi state membre au raportat în legătură cu respectarea articolelor 4 și 5 numai pentru partea pertinentă din perioada de referință, și anume de la 1 mai până la 31 decembrie 2004.

⁴ Italia a menționat patru astfel de canale în raportul său. A se vedea documentul de referință 4 din documentul de lucru al Comisiei care însoțește prezenta comunicare, SEC (final) XYZ (denumit, în continuare, „documentul de lucru”), p. 88.

⁵ A se vedea documentul de lucru, documentul de referință 5.

2. AVIZUL COMISIEI PRIVIND APLICAREA ARTICOLELOR 4 ȘI 5

2.1. Observații generale

2.1.1. Articolele 4 și 5 în contextul audiovizualului european

Domeniul audiovizualului european s-a extins în mod constant. În fiecare an, din ce în ce mai multe societăți de radioteleviziune și canale intră pe piața europeană, ceea ce duce la o fragmentare sporită a audienței. Numărul de canale din UE vizate⁶ de articolele 4 și 5, care a crescut de la 584 de canale în 2003 la 765 în 2004, a crescut din nou la 949 de canale în 2005 și la 1096 de canale în 2006⁷, ceea ce reprezintă o creștere cu 512 canale, respectiv 88%, într-o perioadă de patru ani (2003-2006). Această tendință nu se poate explica numai prin extinderea UE din 2004 (în urma căreia s-au adăugat 111 noi canale în 2004, ajungându-se la 155 în 2006), chiar și UE-15 înregistrând o creștere semnificativă, cu 357 de canale noi începând cu 2003, ceea ce reprezintă o creștere de 61%⁸. Acest lucru reflectă creșterea continuă a pieței europene a programelor de televiziune și, prin urmare, vitalitatea constantă a industriei europene a audiovizualului⁹.

În același timp, această evoluție evidențiază fragmentarea în creștere a audienței europene. Cota de audiență a canalelor „principale” a scăzut, în timp ce un număr din ce în ce mai mic de canale pot obține o cotă semnificativă de audiență. Marile piețe naționale, precum Germania, Franța, Italia și Regatul Unit sunt primele afectate de această fragmentare în continuă creștere¹⁰.

2.1.2. Metode de implementare și monitorizare de către statele membre

Metodologia și intensitatea monitorizării variază foarte mult între diferitele state membre¹¹. Ele merg de la simple estimări și anchete la monitorizări regulate ale programelor și la metode de eșantionare. În unele state membre, colectarea și analizarea datelor sunt responsabilitatea unor autorități de reglementare independente sau a unor departamente guvernamentale, în timp ce, în alte cazuri, această atribuție le este încredințată unor societăți comerciale de cercetare private. Într-un număr destul de mare de state membre, organismele de monitorizare se bazează pe situațiile statistice depuse de societățile de radioteleviziune, limitându-se la verificarea încrucișată a datelor prezentate cu datele pe care le au la dispoziție.

Pe durata perioadei de referință, majoritatea statelor membre au furnizat Comisiei informații complete. În urma clarificărilor prezentate de organismele competente, Comisia a putut compila datele necesare. S-a înregistrat o îmbunătățire netă a calității raportării, fapt reflectat de numărul de canale raportate.

Cu toate acestea, rapoartele unor state membre au menționat un număr relativ mare de canale, și anume 10 sau mai multe, pentru care nu s-au comunicat date fie în privința operelor europene sau a producțiilor independente, fie pentru niciuna dintre cele două categorii¹².

---

⁶ A se vedea documentul de lucru, documentul de referință 1, indicatorul 1.

⁷ A se vedea documentul de lucru, documentul de referință 2, graficul 1.

⁸ A se vedea documentul de lucru, documentul de referință 2, tabelul 1.

⁹ A se vedea documentul de lucru, documentul de referință 2, graficul 1.

¹⁰ A se vedea documentul de lucru, documentul de referință 4.

¹¹ Ibidem.

¹² Raportul Republicii Cehe a menționat, pentru 2005, 13 canale pentru care nu s-au comunicat date în privința operelor europene și 20 de canale pentru care nu s-au furnizat date în privința producțiilor

Comisia reafirmă faptul că obligația de raportare prevăzută la articolul 4 alineatul (3) din directivă se aplică „fiecăruia dintre programele de televiziune care intră sub jurisdicția statului membru respectiv”, indiferent de modalitatea de transmisie sau de cota de audiență¹³. Responsabilitatea de a furniza o listă completă și date integrale referitoare la toate canalele vizate de articolele 4 și 5 din directivă revine fiecărui stat membru, cu excepția cazului în care se prezintă motive specifice și întemeiate pentru a nu face acest lucru.

Aplicarea articolelor 4 și 5 din directivă diferă încă foarte mult de la un stat membru la altul. De exemplu, proporția minimă a producțiilor independente prevăzute la articolul 5 din directivă se poate referi la timpul de transmisie al societăților de radioteleviziune ori la bugetul de programe al acestora, alegerea fiind lăsată la latitudinea statelor membre¹⁴. Se pot remarca anumite divergențe în ceea ce privește noțiunea de timp de transmisie luat în considerare: în timp ce majoritatea statelor membre au implementat direct în legislația națională definiția „negativă” conținută la articolele 4 și 5, unele dintre ele au exclus categorii suplimentare de programe din această definiție sau au introdus o definiție „pozitivă” a programelor luate în considerare, atingerea proporțiilor necesare devenind, în acest fel, mai dificil de realizat. În plus, multe state membre au stabilit norme mai detaliate sau mai stricte în domeniul vizat¹⁵.

Acestea, precum și alte variații în domeniul de aplicare permis de directivă duc la dificultatea unei măsurări obiective a situațiilor statistice ale statelor membre. Cu toate acestea, constatările prezentate în continuare permit Comisiei să tragă concluzii valabile din rapoartele naționale cu privire la implementarea efectivă a articolelor 4 și 5.

2.1.3. Instrumente de analiză și evaluare

În temeiul articolului 4 alineatul (3) din directivă, Comisia garantează aplicarea articolelor 4 și 5 în conformitate cu prevederile tratatului. Pentru a ajuta statele membre să își îndeplinească obligațiile de raportare, s-au redactat orientări care definesc anumiți termeni și clarifică anumite concepte cheie pentru implementarea articolelor 4 și 5¹⁶. În plus, s-au definit un număr de indicatori¹⁷, astfel încât să se furnizeze o grilă de analiză obiectivă pentru evaluarea rapoartelor prezentate de statele membre.

---

independente. În cazul Italiei, cifra a fost de 10 canale pentru ambele categorii, pentru 2006. În cazul Franței, nu s-au furnizat date referitoare la 18 canale în ceea ce privește producțiile independente, nici pentru 2005, nici pentru 2006. Raportul sloven menționează 11 astfel de canale.

¹³ După cum se confirmă în Orientările pentru monitorizarea implementării articolelor 4 și 5 din directiva „Televiziune fără frontiere” din 1 iunie 1999, „[...] în cazul în care o societate de radioteleviziune difuzează mai mult de un canal, proporțiile (operelor europene și ale celor independente) se stabilesc, în principiu, pentru fiecare canal pertinent”; orientările se pot consulta la adresa http://ec.europa.eu/avpolicy/docs/reg/tvwf/eu_works/controle45_en.pdf

¹⁴ Până recent, Franța a fost singurul stat membru care a informat Comisia că a utilizat a doua posibilitate. În Franța, proporțiile producțiilor independente se calculează pe baza cifrei de afaceri pentru canalele digitale terestre și pe baza bugetului de programe pentru canalele prin cablu și satelit; a se vedea documentul de lucru, documentul de referință 4, p. 83. A urmat Italia, care a înlocuit obligația de a rezerva cel puțin 10% din timpul de emisie pentru producții independente cu obligația de a investi cel puțin 10% din veniturile canalului în asemenea opere; a se vedea documentul de lucru, documentul de referință 4, p. 97.

¹⁵ Astfel cum permit în mod explicit dispozițiile articolului 3 alineatul (1) din directivă. Unele state membre au utilizat această posibilitate, și anume obligă anumite sau toate societățile de radioteleviziune să respecte cerințele unui procentaj mai ridicat decât cel prevăzut de directivă.

¹⁶ A se vedea nota de subsol 13 de mai sus.

¹⁷ A se vedea documentul de lucru, documentul de referință 1.

Considerațiile de mai sus alcătuiesc contextul pentru avizul Comisiei din prezenta comunicare care prezintă în continuare tendințele generale în aplicarea măsurilor de promovare a producției și distribuției programelor de televiziune europene la nivelul UE¹⁸.

2.1.4. *Aplicarea articolului 4*

Prezenta secțiune conține o analiză a respectării obligației de a difuza, în cazul în care acest lucru este posibil și folosind mijloace adecvate, o proporție majoritară de opere europene, după cum se prevede la articolul 4 din directivă.

În UE, timpul mediu de transmisie rezervat operelor europene de toate canalele raportate în toate statele membre ale UE-25 a fost de 63,52% în 2005 și de 65,05% în 2006, reprezentând o creștere de 1,53 puncte procentuale în perioada de referință. În comparație cu ultima perioadă de raportare (65,18% în 2003 și 63,32% în 2004), proporția medie a timpului de transmisie dedicat operelor europene a scăzut ușor cu -0,13 puncte procentuale pe durata a patru ani consecutivi (2003-2006). Privită pe o perioadă de șase ani (66,95% în 2001 și 66,10% în 2002), proporția medie a scăzut cu -1,90 puncte procentuale.

Prin urmare, tendința la jumătatea perioadei pare să indice cifre ușor în scădere. Cu toate acestea, trebuie menționat faptul că valabilitatea acestor comparații este supusă unor limitări. În primul rând, raportul pentru perioada 2001-2003 a vizat numai statele UE-15. Ultimul raport pentru perioada 2003-2004 a inclus, pentru statele membre care au aderat la UE în mai 2004, numai situațiile statistice referitoare la o perioadă limitată de câteva luni. Proporția medie a timpului de transmisie dedicat de aceste țări operelor europene pe durata perioadei de referință (2005-2006) a fost de 64,15% în 2005 și ulterior de 67,30% în 2006, în timp ce în perioada post-aderare (din mai până în decembrie 2004), ele au avut o medie considerabil mai scăzută, de 61,77%. Ținând seama de faptul că noile state membre aveau încă nevoie de o perioadă de adaptare la cerințele directivei, rezultatele lor merită lăudate. Ele se situează mult peste proporțiile atinse de UE-15 (cu 1,05 puncte procentuale mai mult decât UE-15 în 2005 și cu 3,75 puncte mai mult în 2006). Cu alte cuvinte, implementarea cu succes a articolului 4 în aceste state membre, deja conturată în ultimul raport, este acum confirmată. Aceste rezultate optimiste oferă motive de a spera într-o compensare a unei eventuale stagnări în UE-15 printr-o tendință pozitivă în UE-10.

În al doilea rând, trebuie reținut faptul că, de la ultimul raport, proporțiile medii ale operelor europene s-au bazat pe toate canalele, nu numai pe cele cu o cotă de audiență de cel puțin 3%¹⁹. Ca rezultat al fragmentării crescânde a sectorului, au apărut un număr important de canale de nișă de dimensiuni reduse, care, la început, ar putea avea dificultăți în a transmite o proporție majoritară de opere europene. În final, trebuie subliniat faptul că cifrele au rămas relativ constante și în medie mult peste minimumul de 50%, ceea ce dovedește buna aplicare generală a articolului 4 la nivelul UE.

---

¹⁸ Detaliile aplicării în fiecare stat membru sunt prezentate în documentul de lucru, documentul de referință 4.

¹⁹ Metodologia anterioară de excludere din raportare a canalelor cu o cotă de audiență mai mică de 3% ar fi putut avea meritul de a oferi rezultate mai bine „cântărite.” Ea a fost adoptată însă deoarece, la momentul respectiv, canalele cu o cotă de audiență mai mică de 3% erau considerate de importanță minoră. Având în vedere că numărul de canale a crescut mult, acest considerent nu mai este justificat. Totuși, pentru a sublinia importanța relativă a canalelor „principale”, documentul de referință 7 din documentul de lucru arată proporțiile timpului de transmisie rezervat operelor europene de canale cu cote de audiență de peste 3%.

La nivel de stat membru, cota medie a timpului de transmisie a variat între 47,31% (Slovenia) și 81,14% (Danemarca) în 2005 și între 45,44% (Suedia) și 81,07% (Polonia) în 2006. În termeni de cotă medie a timpului de transmisie rezervat operelor europene în perioada de referință, tendința a fost pozitivă în 15 state membre și negativă în 10 dintre acestea. Pe termen mediu, luând în calcul perioada de referință anterioară și evoluția ulterioară, rezultatele sunt diferite: treisprezece state membre nu au făcut niciun progres în atingerea proporției de opere europene de 50%, în timp ce în douăsprezece state membre proporția majoritară medie a crescut fie pe o perioadă de patru ani (2003-2006), fie de la începutul perioadei de raportare în 2004 (pentru UE-10). Acest rezultat relativ nesatisfăcător este totuși atenuat, dacă luăm în considerare faptul că nouă state membre au înregistrat o scădere a performanței cu numai cinci puncte procentuale sau mai puțin în decursul a patru ani. Numai trei state membre au întâmpinat dificultăți în a atinge proporția majoritară menționată la articolul 4 fie în 2005, fie în 2006²⁰.

În ceea ce privește numărul total de canale care respectă condiția proporției majoritare prevăzute la articolul 4, rata medie a respectării pentru toate canalele raportate din toate statele membre a fost de 68,60% în 2005 și 72,88% în 2006. Aceasta reprezintă o creștere de 4,28 puncte procentuale pe durata perioadei de referință și de 4,60 puncte pentru perioada 2003-2006 (68,28% în 2003 și 72,80% în 2004). Având în vedere fragmentarea sectorului, precum și numărul în creștere al canalelor cu profil special și al canalelor de nișă, evoluția pozitivă menționată deja în ultimul raport s-a menținut, cifrele care indică respectarea rămânând la un nivel relativ ridicat. Nivelurile de respectare pentru toate canalele vizate la nivelul statelor membre s-au situat între 30% (Slovenia) și 100% (Letonia, Malta și Republica Slovacă) în 2005. În 2006, acestea au variat între 41% (Slovenia și Suedia) și 100% (Estonia, Malta și Republica Slovacă). Pe durata perioadei de referință, nivelurile de respectare au crescut în douăsprezece state membre, au rămas neschimbate în cinci și au scăzut în opt dintre acestea.

Rezultatele de mai sus oferă o imagine pozitivă, în general, în ceea ce privește obiectivele menționate la articolul 4. În ansamblu, statele membre, inclusiv noile state membre au atins, în mare parte, proporția majoritară prevăzută de articolul 4, proporția medie rămânând constantă la un nivel relativ ridicat de peste 63%, cu mult peste minimumul de 50% stabilit de directivă, cu niveluri de respectare în continuă creștere. În plus, după cum o demonstrează cifrele furnizate în mod voluntar de România și Bulgaria²¹, integrarea acestor noi state membre în regimul directivei pentru următorul raport nu ar trebui să ridice probleme în ceea ce privește promovarea operelor europene.

2.1.5. *Aplicarea articolului 5*

Cea de-a doua parte a comunicării tratează respectarea cerinței privind procentul minim de la articolul 5 din directivă.

În UE, proporția medie a operelor europene ale producătorilor independenți (producții independente) la toate canalele raportate din toate statele membre a fost de 36,44% în 2005 și de 37,59% în 2006, ceea ce reprezintă o creștere de 1,15 puncte procentuale pe durata perioadei de referință. Aceasta reprezintă o îmbunătățire față de perioada de referință

---

²⁰ Lituania a difuzat, în medie, 46,98% opere europene în 2006, Slovenia, 47,31% în 2005, iar Suedia, 45,44% în 2006.

²¹ Timpul mediu de transmisie dedicat operelor europene în Bulgaria a fost de 67,65% în 2005 și de 72,83% în 2006. Cifrele pentru România au fost următoarele: 51,08% și 57,95% pentru 2005, respectiv 2006.

anterioară (2003-2004), când s-a înregistrat doar o ușoară creștere de 0,11 puncte procentuale (31,39% în 2003 și 31,50% în 2004). Analizată pe o perioadă de patru ani (2003-2006), proporția medie a crescut, prin urmare, cu 6,20 puncte procentuale. Pe o perioadă de șase ani consecutivi (2001-2006), se poate remarca o tendință de stabilizare, având în vedere că, după o scădere puternică de -6,25 puncte procentuale în perioada 2001-2004, procentajul a crescut la un nivel (37,59%) comparabil cu cel înregistrat în 2001 (37,75%). Societățile de radioteleviziune din statele membre trebuie, prin urmare, încurajate să mențină aceste rezultate îmbunătățite. În același timp, trebuie amintit faptul că obligația de raportare s-a aplicat unui grup mai extins, de 25 de state membre, începând din mai 2004. Desigur, societățile de radioteleviziune din cele 10 noi state membre pot considera că este mai dificil să investească în producții independente, neavând multă experiență în aplicarea articolului 5 din directivă. De fapt, cifrele medii pentru cele 10 noi state membre (30,54% în 2005 și 31,64% în 2006) sunt inferioare procentelor medii atinse de UE-15 (40,38% în 2005 și 41,55% în 2006). Proporțiile generale ale marii majorități a celorlalte state membre se mențin mult peste nivelul minim de 10% stabilit de directivă. 18 state membre și-au putut stabili rezultatele referitoare la operele independente la peste 25% — cu alte cuvinte, un sfert — din timpul total de transmisie luat în considerare. Un singur nou stat membru trebuie să își îmbunătățească rezultatele pentru a atinge nivelul minim de 10%²².

Nivelul mediu în UE în ceea ce privește respectarea în cazul canalelor din toate statele membre a fost de 75,92% în 2005 și de 79,20% în 2006, reprezentând o creștere de 3,28 puncte procentuale în perioada de referință. În comparație cu cele două perioade de referință anterioare (90,67% în 2001, 89,13% în 2002, 78,40% în 2003 și 81,92% în 2004), nivelul de respectare a crescut cu 0,80 puncte procentuale în decurs de patru ani (2003-2006), dar a scăzut cu -11,47 puncte pe o perioadă de șase ani consecutivi (2001-2006). Aceasta reprezintă o scădere puternică, dar justificabilă, având în vedere că cifrele includ, în prezent, și datele referitoare la cele 10 noi state membre. Cu toate acestea, trebuie remarcat faptul că, pe durata perioadei de referință, nivelurile de respectare s-au ameliorat, în pofida rezultatelor relativ mai slabe ale noilor state membre și a schimbării metodologiei după ultimul raport.

Nivelul mediu de respectare pentru canalele din fiecare stat membru s-a situat între 20% (Cipru și Republica Cehă) și 100% în cinci state membre (Estonia, Irlanda, Letonia, Malta și Republica Slovacă) în 2005 și între 20% (Cipru) și 100% în șase state membre (Estonia, Irlanda, Letonia, Malta, Republica Slovacă și Finlanda) în 2006. Nivelul mediu de respectare a crescut în 10 state membre, a rămas stabil în nouă și a scăzut în alte șase state membre. În comparație cu rezultatele înregistrate în ultimul raport, se confirmă o tendință pozitivă referitoare la respectarea articolului 5 din directivă.

Cota medie în UE dedicată operelor europene recente ale producătorilor independenți (opere recente²³) a fost de 68,65% din totalitatea operelor europene independente (recente sau nu) în 2005 și de 66,75% în 2006, reprezentând o scădere ușoară de -1,90 puncte procentuale pe durata perioadei de referință. În comparație cu perioadele de referință anterioare (61,78% în 2001, 61,96% în 2002, 71,66% în 2003 și 69,09% în 2004), a avut loc scădere de -4,91 puncte procentuale pe o perioadă de patru ani (2003-2006), dar o creștere de 4,97 puncte pe o perioadă de șase ani. Acest lucru poate fi mai puțin impresionant decât evoluția din perioada 1999-2004, când s-a înregistrat o creștere de aproape 30%, dar el indică faptul că, după acea

---

²² Cipru a dedicat 9,70% din timpul de transmisie operelor europene ale producătorilor independenți în 2005 și 6,48% în 2006.

²³ Opere transmise în termen de cinci ani de la producerea lor.

perioadă de progres considerabil în privința operelor recente, proporția s-a stabilizat la un nivel extrem de satisfăcător.

La nivelul statelor membre, procentele medii au variat între 26,13% (Estonia) și 100% (Cipru și Republica Slovacă) în 2005 și între 24,80% (Irlanda) și 100% (Republica Slovacă) în 2006. Cota medie a operelor recente a înregistrat o tendință pozitivă în 10 state membre, nu a înregistrat nicio schimbare într-un stat membru și a avut o evoluție negativă în 15 state membre. Merită de asemenea menționat faptul că procentajul timpului de transmisie dedicat operelor recente ale producătorilor independenți s-a menținut peste 25% (25,02% în 2005 și 25,09% în 2006) din totalul timpului de transmisie luat în considerare. Acest fapt confirmă tendința pozitivă în ceea ce privește introducerea în grila de programe a operelor recente, care a crescut cu 2,59 puncte procentuale pe o perioadă de patru ani (2003-2006)²⁴.

Rezultatele de mai sus indică faptul că obiectivele stabilite la articolul 5 din directivă sunt atinse fără probleme la nivel comunitar, în ceea ce privește introducerea în grila de programe a producțiilor independente, inclusiv o proporție adecvată de opere recente. Cifrele prezentate în mod voluntar de Bulgaria și România²⁵ oferă motive de a spera că aceste țări vor putea contribui la atingerea obiectivelor stabilite la articolul 5 în următoarea perioadă de referință.

3. CONCLUZIE

Conform situațiilor statistice furnizate de statele membre, introducerea în grila de programe a operelor europene la nivel comunitar a crescut în perioada de referință actuală, după o scădere din ultima perioadă de referință. Pe o perioadă de patru ani, tendința a fost relativ stabilă, în timp ce pe o perioadă de șase ani (2001-2006) s-a înregistrat o scădere ușoară. Cu toate acestea, în ansamblu, proporția operelor europene difuzate pe ecranele UE s-a stabilizat la un nivel relativ ridicat, de peste 63%. Totuși, patru factori împiedică o evoluție pe deplin constantă. În primul rând, de la ultimul raport, cifrele includ, în prezent, situațiile statistice ale celor zece state membre care au aderat la UE în 2004. În al doilea rând, metoda de calcul s-a modificat, în sensul că, de la ultimul raport, au fost incluse în medii cifrele referitoare la canalele cu o cotă de audiență mai mică de 3%. În al treilea rând, fragmentarea crescândă a sectorului are drept rezultat presiunea economică și nevoia unui conținut ieftin și ușor accesibil, creând astfel un mediu mai dificil pentru investiții în opere europene și pentru introducerea în grila de programe a acestora. În ultimul rând, a scăzut numărul de canale pentru care nu s-au comunicat date.

Cu toate acestea, tendința de stabilizare în ceea ce privește introducerea în grila de programe a operelor europene nu poate fi negată și este confirmată de asemenea de tendința pozitivă a nivelului mediu de respectare din partea canalelor vizate. Acesta a crescut cu mai mult de 4 puncte procentuale în perioada de referință și a evoluat de asemenea pozitiv pe durata a patru ani (2003-2006). În concluzie, situația generală este satisfăcătoare în ceea ce privește transmiterea operelor europene de către canalele de televiziune din UE, deși se mai pot înregistra progrese în anumite state membre. Introducerea în grila de programe a operelor europene la nivel european s-a stabilizat la mult peste 60%, iar o proporție de peste 65% sau mai ridicată poate fi menținută în viitor. Această evaluare pozitivă se aplică de asemenea celor 10 noi state membre — care au avut, de altfel, rezultate mai bune decât „vechile” state

---

²⁴ A se vedea documentul de lucru, documentul de referință 2, graficul 2.

²⁵ În Bulgaria, operelor independente li s-au dedicat 17,42% și 14,94% în 2005, respectiv 2006; în România, cifrele au fost 36,22% și 38,62%.

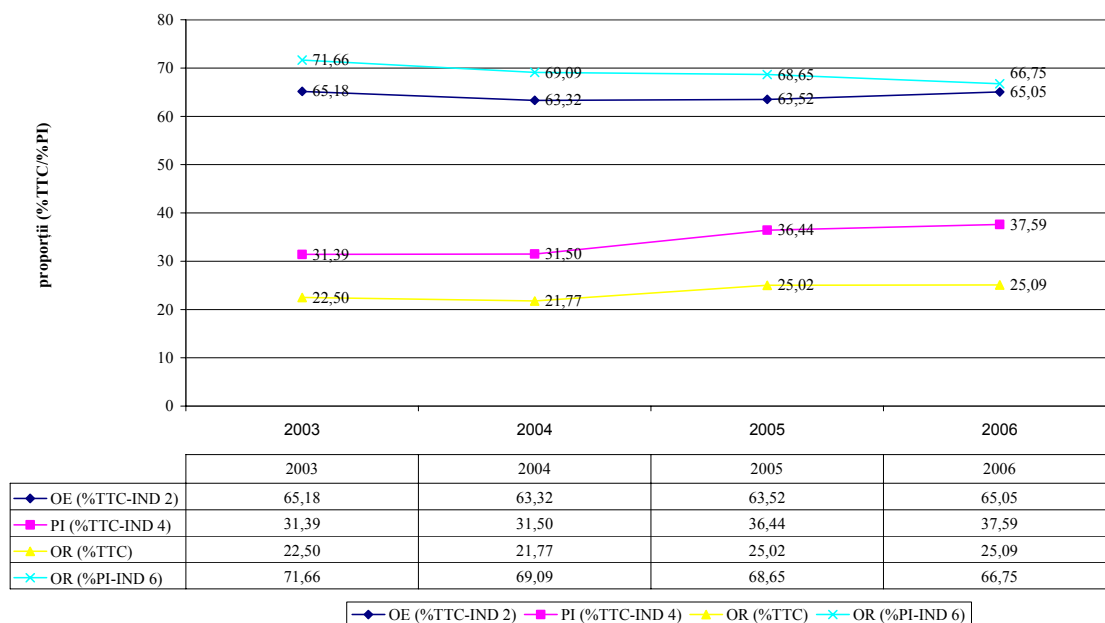
membre în perioada de referință — demonstrând că eforturile lor inițiale de a respecta articolul 4 au fost eficiente.

În ceea ce privește implementarea articolului 5 din directivă, se poate remarca de asemenea o tendință pozitivă: după o scădere importantă de -6,25 puncte procentuale în perioada 2001-2004, nivelul s-a stabilizat în 2006 la un nivel comparabil cu cel înregistrat în 2001 (37,59%, față de 37,75%). Aceasta înseamnă că proporția medie a crescut destul de mult, cu 6,20 puncte pe o perioadă de patru ani, în ciuda impactului factorilor descriși mai sus. Trebuie menționat faptul că marea majoritate a statelor membre și-au putut menține rezultatele privind producțiile independente la un nivel de peste 25% — cu alte cuvinte, un sfert — din timpul total de transmisie luat în considerare.

Situația privind operele recente ale producătorilor independenți este asemenea foarte satisfăcătoare. În pofida unei scăderi ușoare în perioada de referință și pe o perioadă de patru ani, cifrele s-au ameliorat pe o perioadă de șase ani. În perioada de referință, peste 25% din timpul total de transmisie luat în considerare a fost dedicat operelor recente.

Aceste rezultate, bazate pe o analiză detaliată a rapoartelor naționale²⁶ ale statelor membre, demonstrează că obiectivele menționate la articolele 4 și 5 din directivă au fost îndeplinite fără probleme în perioada de referință actuală, atât la nivel comunitar, cât și la nivelul statelor membre.

Evoluția principalilor indicatori în perioada 2003-2006 (la nivel comunitar)

²⁶

A se vedea documentul de lucru, documentul de referință 3.